

DN

Samtidigt i ...

...New Orleans

Det ser ut som smutsranden i ett badkar. På många husfasader i New Orleans kan man fortfarande, tre år efter orkanen Katrina, se hur högt vattnet stod under översvämningen. Även spraymålade meddelanden från räddningsstyrkorna finns kvar. Kryptiska förkortningar man behöver hjälp att uttyda. "NE" betyder "No entry", ingen räddningspersonal har gått in i huset. "2DB" betyder "två döda kroppar funna".

Man behöver inte bege sig långt bort från turiststråken för att se ödeläggelsen. Hela stadsdelar står tomma. Av New Orleans befolkning på en halv miljon har drygt hälften återvänt. Ett par hundra tusen har inte gjort det.

New Orleans står nu värd för World Cultural Economic Forum. Deltagare från sjuttio nationer har anmält sig och kulturministrar trängs med ambassadörer på podiet. Sverige representeras av Kalmarregionen och Hultsfredsfestivalen.

Evenemanget har starkt politiskt stöd både i New Orleans och i delstaten Louisiana. Man kan förstå det. Finns det någon sanning i alla dessa rapporter om kulturens ekonomiska betydelse, dess tillväxtpotential och roll som utvecklingsfaktor, ja då borde ju det visa sig i New Orleans. Här om någonstans fanns ju ett pulserande kulturliv. Hit om någonstans borde man ju kunna locka välbeställda kulturturister.

I boken "Why New Orleans Matters", en förtvivlad kärleksförklaring till den stad han sett sköljas bort, understryker Tom Piazza hur tätt den neworleanska kulturen hängde samman. Den utgjorde en intrikat sammanflätad väv av musik och mat, av människor och mötesplatser. Det var en kultur med karnevaliska kvaliteter.

Nu har denna väv trasats sönder. Hus går att reparera. Men människor? En dokumentärfilmare jag träffar berättar om vad som drabbade honom hårdast när han intervjuade överlevande efter Katrina. På frågan vad hon saknade mest svarade en äldre kvinna: "Mina grannar".

Här ställs konferensretoriken på sin spets. Visst har kultursektorn tillväxtpotential. Men om grannarna inte kommer tillbaka? New Orleans är berömt världen över för den kreativa energi som frigjordes i just de kvarter och bostadsområden som nu inte återbefolkats. Kan en stad återuppbyggas utan dess invånare? Kan ett kulturliv återuppstå?

Så långt kom tyvärr inte diskussionerna på konferensen. Men fortsättning följer nästa år. Det är svårt att tänka sig en plats bättre lämpad att diskutera kultur som utvecklingsfaktor än i New Orleans.

David Karlsson